rawiona powłoka mózgowa, przedziurawione serce do jamy sercowej, złamany stos pacierzowy, przyczem przerwany szpik jego, oderwana wątroba i z niej nic nie zostało, przedziurawione płuca albo część ich oderwana. Rabi Simon (około 150 r. po Chr.) mówi: jeśli przedziurawione w kierunku tchawicy, jeśli przedziurawiony żołądek, przedziurawiony woreczek żółciowy, przedziurawione cienkie kiszki, przedziurawiony brzuch wewnętrzny albo rozerwana większa część zewnętrznego. Rabi Jehuda (około 150 r. po Chr.) mówi: w brzuchu większych zwierząt, jeśli na szerokość dłoni jest rozryw, w brzuchu zaś małych zwierząt, jeśli rozryw jest większej części; jeśli przedziurawiony jest pierwszy żołądek i drugi żołądek na zewnątrz, gdzie one się nie schodzą; jeśli zwierzę spadło z dachu, jeśli połamana jest większa część jego żeber, jeśli wilk pogryzł. Rabi Jehuda mówi: pogryzienie przez wilka odnosi się do małych zwierząt, dla wielkich zwierząt pogryzienie przez lwa; dla małego ptactwa pogryzienie przez jastrzębia, a dla dużego ptactwa pogryzienie przez wielkiego drapieżnika.

Taka jest ogólna zasada: wszystko co nie mogłoby żyć (przy skaleczeniach) jest terefa"[30]).

Ponieważ wymienionych wad nie można poznać na zewnątrz, dlatego po zarżnięciu urządza się badanie wnętrzności „bedikah", czy zwierzę jest „koszer", t. j. zdatne do użytku czy też „trefne", t. j. zabronione. Te badania wnętrzności przez nieludzkich rzezaków zdarzają się przy rozcinaniu wnętrzności, kiedy zwierzę jeszcze nie zakończyło życia. W wypadkach jednak, gdy zwierzę w czasie rżnięcia otrzymało jakąś wadę, to jego mięso uchodzi za „n e b e l a", t. j. za padlinę i zakazane jest do użytku. Tak samo również, jeśli rżnięcie było nieprawidłowe, mięso uchodzi za „nebela" t. j. za padlinę. Jeśli mianowicie w czasie rżnięcia nóż „trzyma się wewnątrz", przyciska się nóż tak, iż nie jest to ciągnięciem tam i z powrotem, ale raczej równa się uderzeniu, wetknięcie noża między tchawicę a przewód pokarmowy, przez co jedno z nich mogło być przecięte, kierowanie noża na bok od miejsca rżnięcia, oderwanie naczyń szyji, jeśli to mogło wywołać śmiertelną wadę ciała"[31]).

Bliższe wyjaśnienia znajdujemy na innem miejscu: „Jeśli kto przerżnął przewód pokarmowy, ale wyrwał gardło, albo gdy gardło przerżnął, a wyrwał przewód pokarmowy, albo gdy jedno z nich przerżnął, a potem czekał aż zwierzę będzie martwem, albo gdy wetknął nóż pod drugi przewód szyji i ten przez to wyrwał, to jest zwierzę, jak mówi rabin Jeszebab, nebela — padliną, a rabi Akiba mówi terefa. Jako regułę wskazał rabi Jeszebab w imieniu rabi Jehoszuy: wszystko co wskutek rżnięcia stało się niegodnem do użytku jest nebela — padliną, a to co zarżnięto, jak należy, a drugie przyczyniło się jemu do niegodności, jest terefa. Rabi Akiba zgodził się z nim"[32]).

[30]) Miszna Chulin 3. 1; Tozefta Chulin (3. 1.) nst.

[31]) Chulin 9a.

[32]) Miszna Chulin 2. 4.